

و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، انجیل یوحنا ۱: ۱۴

در قسمت قبل دیدیم که هدف اصلی خداوند از آفرینش هستی و خلقت انسان این بود که انسان با خداوند رابطه برقرار کرده، در کنارش زندگی کند. اما پس از ورود گناه این رابطه شکسته شد و انسان به خاطر گناه آلود شدن ذاتش، از ادامه زندگی در حضور خداوند قدوس منع گردید. خداوند هرگز اجازه نمی‌دهد که خواست و اراده‌اش به خاطر گناه انسان از بین برود و به انجام نرسد.

در کتاب خروج آمده است، پس از آنکه خداوند قوم اسرائیل را برگزید و آنها را از اسارت مصر بیرون آورد، از موسی خواست که خیمه‌ای برای او بسازد تا در میان قوم ساکن شود. زمانی که ساخت خیمه به پایان رسید حضور خداوند همچون ابر داخل خیمه را پر ساخت. این اتفاق، نیم نگاهی است به آنچه در باغ عدن اتفاق افتاده بود و همچنین تصویری نه چندان واضح از آنچه قرار بود در آینده توسط خداوند به انجام رسد.

خداوند با حضورش در میان قوم اسرائیل، فیض و محبت خود را به آنها نشان می‌دهد. او همچنین با به انجام رساندن معجزات متعدد، عظمت خود را در میان آنها و دیگر اقوام نمایان می‌سازد. این حضور ویژه خداوند، سبب گردید تا برکات بسیاری نصیب قوم اسرائیل شود. با این حال، دیری نپایید که خداوند نارضایتی خود را از قوم اسرائیل به خاطر گناهانشان اعلام کند! خداوند به آنها هشدار داد که اگر از گناهان خود بازگشت نکنند، آنها را ترک خواهد کرد. با این حال قوم اسرائیل به هشدارهای خداوند گوش نداد و همین باعث شد تا خداوند دیگر به صورت فیزیکی در میان آنها حضور نیابد و به دنبال آن، مشکلات فراوانی از جمله تبعید و اسارت برای قوم رخ دهد.

در کتاب ملاکی ۲: ۱۷ آمده است که قوم، به خاطر پیامدی که گناهانشان برایشان به همراه داشت، دائماً ابراز ناراحتی می‌کرد و از این موضوع شکایت داشت. خداوند در کتاب حجی ۲: ۹ وعده‌ای بسیار عظیم به قوم خود می‌دهد؛ او می‌گوید: روزی فرا خواهد رسید که باری دیگر و بسیار عظیم‌تر از گذشته، در میان برگزیدگان خود حضور خواهم یافت!

یوحنا در آیه ۱۴ انجیل خود و با توجه به آیات ذکر شده در عهد قدیم، می‌خواست به مخاطبان خود بفهماند که وعده‌ای که خداوند در عهد قدیم و به خصوص در کتاب حجتی بیان کرده بود، در زمان معین و به واسطه عیسی مسیح محقق گردیده است. عیسی همان عمانوئیل است که در کتاب اشعیا فصل ۷ وعده آمدنش داده شده بود. خداوند خود را محدود کرد و در کالبد انسانی، پای بر این کره خاکی و گناه آلود نهاد. او جسم انسان را انتخاب نکرد بلکه از همان ابتدا، انسان را به شکل جسمی آفرید که از ازل برای خود برگزیده بود تا با استفاده از آن وارد خلقت خود شود. او با این کار و با جسم انسانی خود بر گناه حکم داد و شیطان را یک بار برای همیشه مغلوب ساخت.

عمانوئیل یعنی خدا با ما و درون ما است. او در عهد قدیم خیمه و یا معبد را برگزید تا در آن ساکن گردد اما در عهد جدید قلب‌های ما ایمانداران را برای سکونت خود انتخاب کرده است تا بدین صورت جلال خود را به دیگران بتاباند. او وعده داده است که دیگر هیچگاه ما را ترک نخواهد کرد و تا ابد در کنارمان باقی خواهد ماند.

خداوندا! تو را شکر می‌کنیم که در به انجام رساندن وعده‌های خود امین هستی. این باعث می‌شود تا به هر آنچه که به ما وعده داده‌ای اعتماد کنیم و با امید حضور در ملکوت از مشکلات دنیا عبور کنیم. خداوندا ایمان داریم که در هر ثانیه از زندگی در کنارمان حضور داری و ما شاهد عظمت هستیم. آمین!

